

[42:1]

וירא יעקב כי יש שׁבר במצרים ויאמר יעקב לבניו למה תתראו

[42:2]

ויאמר הנה שמעתי כי יש שׁבר במצרים רדו שׁמה ושׁברו לנו משׁם ונזויה
ולא נמות

[42:3]

וירדו אזוי יוסף עשרה לשׁבר בר ממצרים

[42:4]

ואת בנימיץ אזוי יוסף לא שׁלחז יעקב את אזוי כי אמר פן יקראנו אסון

[42:5]

ויבאו בני ישראל לשׁבר בתוך הבאים כי היה הרעב בארץ כנען

[42:6]

ויוסף הוא השׁליט על הארץ הוא המשׁביר לכל עם הארץ ויבאו אזוי יוסף
וישתזוו לו אפים ארצה

[42:7]

וירא יוסף את אזוי ויכרם ויתנכר אליהם וידבר אתם קשות ויאמר אלהם
מאיץ באתם ויאמרו מארץ כנען לשׁבר אכל

[42:8]

ויכר יוסף את אזוי והם לא הכרהו

[42:9]

ויזכר יוסף את הזלמות אשר זלם להם ויאמר אלהם מרגלים אתם לראות
את ערות הארץ באתם

[42:10]

וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לֹא אֲדֹנָי וְעַבְדֶּיךָ בָּאוּ לְשִׁבְרֵךָ אֲכַל־

[42:11]

כֻּלָּנוּ בְּנֵי אִישׁ אֶזְזָד נְזֻזָנוּ כְּנִים אֲנֻזָנוּ לֹא הָיוּ עַבְדֶּיךָ מִרְגָּלִים

[42:12]

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לֹא כִּי עֲרוּת הָאָרֶץ בְּאַתֶּם לִרְאוֹת

[42:13]

וַיֹּאמְרוּ שְׁנַיִם עָשָׂר עַבְדֶּיךָ אֶזְזִים אֲנֻזָנוּ בְּנֵי אִישׁ אֶזְזָד בְּאָרֶץ כְּנַעַן וְהִנֵּה

הַקֶּטָן אֶת אֲבִינוּ הַיּוֹם וְהָאֶזְזָד אֵינָנוּ

[42:14]

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יוֹסֵף הוּא אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֲלֵכֶם לֵאמֹר מִרְגָּלִים אַתֶּם

[42:15]

בְּזֹאת תִּבְזָזְנוּ זֹי פְרַעָה אִם תִּצְלָאוּ מִזֶּה כִּי אִם בִּבּוֹא אֶזְזִיכֶם הַקֶּטָן הִנֵּה

[42:16]

שְׁלֹזוּ מִכֶּם אֶזְזָד וַיִּקְוֶז אֶת אֶזְזִיכֶם וְאַתֶּם הָאֶסְרוּ וַיִּבְזָזְנוּ דְבַרְיִכֶם הָאִמַּת אַתֶּם

וְאִם לֹא זֹי פְרַעָה כִּי מִרְגָּלִים אַתֶּם

[42:17]

וַיֹּאסֵף אֶתֶם אֶל מִשְׁמֶר שְׁלֹשֶׁת יָמִים

[42:18]

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יוֹסֵף בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי זֹאת עָשׂוּ וּזְזִיו אֶת הָאֱלֹהִים אֲנִי יֵרָא

[42:19]

אִם כְּנִים אַתֶּם אֶזְזִיכֶם אֶזְזָד יֶאֱסֵר בְּבַיִת מִשְׁמֶרְכֶם וְאַתֶּם לִכּוּ הַבִּיאוּ שִׁבְרֵךָ

רעבוֹן בתיכם

[42:20]

וְאֵת אֲזִיכֶם הִקְטַן תְּבִיאוּ אֵלַי וַיֹּאמְרוּ דְבַרְיֶכֶם וְלֹא תִמְוֹתוּ וַיַּעֲשׂוּ כֵן

[42:21]

וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אֲזִיזוֹ אֲבָל אֲשֵׁמִים אֲנֻזְנוּ עַל אֲזִיזוֹ אֲשֶׁר רֵאִינוּ צָרַת נַפְשׁוֹ

בְּהַתְּזֹנְנוֹ אֵלֵינוּ וְלֹא שָׁמַעְנוּ עָלָינוּ כֵּן בָּאָה אֵלֵינוּ הַצָּרָה הַזֹּאת

[42:22]

וַיַּעַן רְאוּבֵן אֶתֶם לֹא־אָמַרְתֶּם הַלּוֹא אָמַרְתִּי אֵלֵיכֶם לֹא־אָמַרְתֶּם אֶל תְּזַזְטְאוּ בִּילָד וְלֹא

שָׁמַעְתֶּם וְגַם דְּמוֹ הַנֶּזֶה נִדְרַשׁ

[42:23]

וְהֵם לֹא יָדְעוּ כִּי שָׁמַעַ יוֹסֵף כִּי הַמַּלְיָץ בִּינְתֶם

[42:24]

וַיִּסַּב מַעֲלִיָּהֶם וַיִּבַּךְ וַיֵּשֶׁב אֱלֹהִים וַיִּדְבַר אֱלֹהִים וַיִּקְוֹז מֵאֲתֶם אֵת שָׁמַעוֹן וַיֹּאסֶר

אֶתוֹ לַעֲיִזְיָהֶם

[42:25]

וַיֵּצֵא יוֹסֵף וַיִּמְלְאוּ אֶת כְּלֵיהֶם בָּר וְלֹהֲשִׁיב כִּסְפֵיהֶם אִישׁ אֶל שִׁקּוֹ וְלִתֵּת לָהֶם

צֹדָה לְדַרְךָ וַיַּעַשׂ לָהֶם כֵּן

[42:26]

וַיֵּשְׂאוּ אֶת שַׁבְּרָם עַל זִמְרֵיהֶם וַיִּלְכּוּ מִשָּׁם

[42:27]

וַיִּפְתְּחוּ הָאֲזוּד אֵת שִׁקּוֹ לִתֵּת מִסְפּוֹא לְזִמְרוֹ בַּמַּלְוֹן וַיִּרְא אֵת כִּסְפוֹ וְהַנֶּזֶה הוּא

בְּפִי אֲמַתְזוֹתוֹ